

11. Az ő zászlóját felemelteti Anyaszentegyházban,
És szent igéjét prédikáltatja e széles világban.
12. Ezt megcselekszi a seregeknek Ura és Istene,
Az Úr Istennek reánk áradott buzgó nagy szerelme.
13. Nagy vigasságunk, örvendezésünk legyen e gyermekben;
Mert üdvösségünk vagy on minékünk szent születésében.

Lk 1,26–38 | szöveg: *Mittit ad virginem* latin szekvencia (P. Abelardus)
fordítás: Lócse, 1635 | dallam: Kolozsvár, 1744

381

1. Kül - dé az Úr Is - ten Hú - sé - ges szol - gá - ját,
Szűz - höz Ná - zá - ret - ben, Gáb - ri - el an - gya - lát,
Hoz - zánk jó - ked - vé - ben:

2. Menj el Máriának / E jót megmondani,
A régi Írásnak / Titkát jelentsd ki / Angyali erőddel.
3. Mondd ezt: Ó, szent, kegyes, / Üdvözlésem végyed;
Ajándékkal teljes, / Az Úr van tevéled; / Szűnjék hát félelmed.
4. Szent szűz, méhedbe vedd / Az Úr Isten Fiát,
Melyben megőrizzed / A szüzesség jussát, / Minden tisztaságát.
5. Hallá s elfogadá / E parancsolatot,
Hívé, és fogada / Méhében magzatot, / De nagy Csudálatost,
6. Emberi nemzetnek / Hű tanácsadóját,
Jövendő életnek / Maradandó atyját / Örök békességben;
7. Kinek erőssége / Minket úgy őrizzen,
Hogy a világ vétke / Minket meg ne sértsen, / Pokolra ne vessen;
8. De a Bűnbocsátó / Végye el vétünköt,
Légyen igazítónk, / Adjon örökséget / Mennyek országában.